

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14933

гр. София, 07.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 127 СЪСТАВ, в закрито заседание на седми април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЯНА М. ФИЛИПОВА

като разгледа докладваното от ЯНА М. ФИЛИПОВА Гражданско дело № 20231110168377 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140, ал. 3 във вр. чл. 146 ГПК.

Образувано е по искова молба, уточнена с молба от 08.02.2024 г., от Р. Б. К. против „СК“ ООД с искане клаузата на чл. 11, ал. 2 от Договор за паричен заем № 802813/26.01.2023г., предвиждаща задължение за потребителя за заплащане на неустойка за непредоставяне на обезпечение по чл. 5.1. от съглашението, да бъде прогласена за нищожна, както и ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 50 лева, представляваща част от сумата общо в размер на 91,66 лева, получена от дружеството по силата на процесната клауза без правно основание сума, ведно със законна лихва от датата на депозиране на исковата молба на 09.11.2023 г. до окончателно погасяване на вземането. Направено е искане сторените от страната съдебни разноси да бъдат възложени в тежест на ответника.

В исковата молба са изложени твърдения, че на 26.01.2023 г. между страните по спора бил сключен Договор за паричен заем, по силата на който ответното дружество предоставило в заем на ищеца сумата в размер на 300 лева, при фиксиран лихвен процент по заема 40,05 % и годишен процент на разходите 49,97 %. Ищецът поддържа, че съгласно чл. 5.1 от съглашението потребителят следвало да представи обезпечение по кредита (банкова гаранция или осигуряване на поръчител физическо лице, което да отговаря на множество изисквания), като при неизпълнение на задължението за страната възниквало задължение за заплащане на неустойка по чл. 11, ал. 2 от договора в размер на 91,66 лева. В исковата молба са изложени твърдения, че посредством клаузата, предвиждаща задължение за потребителя за заплащане на неустойка за непредоставяне на обезпечение, заемотателят получава допълнителна печалба извън уговорената възнаградителна лихва, от което следва, че с клаузата се заобикаля законоустановения максимален размер на ГПР. Процесуалният представител на страната поддържа, че уговорката за неустойка накърнява добрите нрави, тъй като неустойката е извън присъщите ѝ функции, като не е свързана с претърпени от кредитора вреди, а цели единствено постигането на неоснователно обогатяване.

Процесуалният представител на страната поддържа, че за да обоснове получаването на тази допълнителна печалба в нарушение на чл. 9, ал. 4 ЗЗД, заемодателя е поставил изначално невъзможни за изпълнение изисквания към ищеца да осигури в три дневен срок, считано от деня на сключване на договора обезпечение – поръчителство на физически лица, отговарящи на всички изисквания, посочени в договора. Излага, че преди сключване на договор за кредит, кредиторът е длъжен да направи предварителна оценка на кредитоспособността на потребителя, като при отрицателна оценка следва да откаже сключването на такъв. В заключение е посочено, че процесният договор предвижда недопустимо кумулиране на неустойка към погасителните вноски, което води до скрито поскъпяване на кредита, както и че същата представлява добавка към възнаградителната лихва на заемодателя и го обогатява неоснователно. По изложените съображения е направено искане клаузата по чл. 11, ал. 2 от процесния договор да бъде прогласена за нищожна, като противоречаща на добрите нрави, заобикаляща изискването по чл. 19, ал. 4 ЗПК и накърняваща договорното равноправие между страните, както и ответникът бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 50 лева, представляваща част получена от дружеството по силата на процесната клауза сума в размер на 91,66 лева без правно основание сума.

Ведно с исковата молба са представени документи, за които е направено искане да бъдат приети като писмени доказателства по делото. Направено е искане ответникът да бъде задължен по реда на чл. 190 ГПК да представи по делото *„цялата преписка по Договор за паричен заем“*. Направено е искане да бъде допуснато изслушване на съдебно-счетоводна експертиза по поставени в исковата молба задачи.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът чрез процесуалния си представител адвокат М. излага твърдения, че ищецът упражнява процесуалните си права превратно с цел в тежест на дружеството да се възложи заплащане на съдебни разноски в прекомерен размер. В отговора са изложени твърдения, че ищецът предявява множество искиви претенции срещу „СК“ ООД с идентично съдържание и петитум, като е направено искане по реда на чл. 213 ГПК съдът да обедини за съвместно разглеждане всички образувани производства между страните. При условията на евентуалност е направено искане при уважаване на предявената исковата претенция в полза на ищеца да бъдат присъдени разноски само по едно от производствата. Направено е възражение за нередовност на исковата молба, тъй като в обстоятелствената част са изложени твърдения за нищожност на договора за кредит, а е формулиран петитум за прогласяване на нищожността единствено на неустоечната клауза, налице е неяснота относно размера на предявената осъдителна претенция и поради обстоятелството, че е налице неяснота чия е банковата сметка посочена в исковата молба. По същество на спора с подадения отговор са оспорени поддържаните от ищеца твърдения за недействителност на клаузата от процесния договор, предвиждаща задължение за потребителя за заплащане на неустойка за непредставяне на обезпечение. По изложените доводи е направено искане ищцовата претенция да бъде отхвърлена и в тежест на ищеца да бъдат възложени сторените по делото съдебни разноски.

Ведно с отговора са представени документи, за които е направено искане да бъдат приети като писмени доказателства по делото.

По искането по реда на чл. 213 ГПК:

Съгласно сочената разпоредба когато в съда има висящи няколко дела, по които участват един и същи страни или които имат връзка помежду си, съдът може да съедини тези дела в едно производство и да се произнесе с общо решение. В разглеждания случай след извършена от съда справка в деловодната система на съда се установява, че посочените от ответника дела се намират в различен етап от процесуалното си развитие (така гр. д. № 68470/2023 г. е оставено без движение, а производствата по гр. д. № 69585/2023 г. и по гр. д. № 68463/2023 г. са насрочени за разглеждане в открито съдебно заседание), поради което съединяването им за разглеждане в едно производство е неподходящо. В допълнение следва да бъде отбелязано, че производствата касаят различни сключени между страните договори.

По редовността на исковата молба:

Съдът намира за неоснователни доводите на ответника за нередовност на исковата молба доколкото е налице яснота относно търсената от ищеца защита, а именно прогласяване на клаузата, предвиждаща задължение за заплащане на неустойка при непредставяне на обезпечение и иск за връщане на даденото по твърдяната нищожна уговорка. Противоречието касателно размера на предявения осъдителен иск е отстранено от ищеца с нарочна молба от 08.02.2024 г., препис от която поради технически пропуск не е изпратен на ответника. Исковата молба съдържа посочване на банкова сметка по чл. 127, ал. 4 ГПК, като процесуалният закон не създава задължение за съда да изследва кой е действителния титуляр на банковата сметка.

По доказателствената тежест на спора, съдът намира следното:

В доказателствена тежест на ищеца по предявения иск за прогласяване на клаузата на чл. 11, ал. 2 от Договор за паричен заем № 802813/26.01.2023г., предвиждаща задължение за потребителя за заплащане на неустойка за непредоставяне на обезпечение по чл. 5.1. от съглашението е да установи при условията на пълно и главно доказване, че между страните по спора е сключен договор за кредит, елемент от който е задължението на потребителя да представи обезпечение (банкова гаранция или осигуряване на поръчител физическо лице, което следва да отговаря на определени изисквания), при неизпълнение на което е начислена неустойка, както и че клаузата е недействителна като противоречаща на закона, заобикаляща императивни правни норми и противоречаща на добрите нрави.

В доказателствена тежест на ищеца по предявения иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пред. 1 ЗЗД е да установи, че е заплатил на ответника процесната сума, а в тежест на ответната страна е да установи основанието, на което е получено плащането.

По доказателствените искания на страните, съдът намира следното:

Представените от страните документи са допустими, относими и необходими за правилно решаване на повдигнатия пред съда правен спор, поради което следва да бъдат приети като писмени доказателства по делото. Искането на ищеца по чл. 190 ГПК следва да

бъде оставено без уважение като ненеобходимо за изясняване на спора от фактическа страна.

Съдът намира, че следва да допусне изслушване на поисканата от ищеца съдебно-счетоводна експертиза.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното от ответника искане по чл. 213 ГПК за съединяване на гр. д. № 68470/2023 г., гр. д. № 69585/2023 г. и гр. д. № 68463/2023 г. всички по описа на Софийски районен съд с настоящото производство.

СЪОБЩАВА на страните проекта за доклад по делото, съгласно мотивната част на настоящото определение.

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представените ведно с исковата молба и отговора документи.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на ищеца по чл. 190 ГПК.

ДОПУСКА изслушване на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, формулирани в исковата молба при депозит в размер на 250 лева, вносими от ищеца по сметка на Софийски районен съд в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящото определение.

НАЗНАЧАВА за вещо лице по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза ВДП, която да бъде уведомена за поставените задачи след представяне на доказателство за внесения депозит.

УКАЗВА на деловодителя на съдебния състав при постъпване на доказателство за внесен депозит по допуснатата експертиза в пълен размер да уведоми вещото лице без да докладва отново делото на съдията-докладчик.

УКАЗВА на деловодителя на съдебния състав при постъпване на изготвено заключение по допуснатата експертиза, същото да се приложи по делото и да се докладва на съдията-докладчик от секретаря при докладване на делата за насроченото открито съдебно заседание.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 28.05.2024 г. от 13.35 часа, за когато да се призоват страните, **като им се връчи препис от настоящото определение**, на ищеца и препис от отговора на исковата молба, а на ответника **и препис от молба-уточнение от 08.02.2024 г.**

УКАЗВА на страните, че в случай че отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобшили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. При неизпълнение на това задължение всички

съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____